

Davening with a Minyan- Good idea or Obligation?

Introduction

שולחן ערוך, או"ח צ"ט - ישתדל אדם להתפלל בב"ה עם הציבור, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבוא לב"ה, יכוין להתפלל בשעה

שהציבור מתפללים, וכן אם נאנס ולא התפלל בשעה שהתפללו הציבור והוא מתפלל ביחיד, אעפ"כ יתפלל בב"ה

Good Idea or Obligation?

<p>פסחים מ"ו עמוד א' - אמר רבי אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש: לגבל ולתפלה ולנטילת ידים - ארבעה מילין [8000 אמה = 48000 טפחים].</p> <p>...אמר רבי יוסי ברבי חנינא: לא שנו אלא לפניו, אבל לאחריו - אפילו מיל אינו חוזר.</p> <p>אמר רב אחא: ומינה, מיל הוא דאינו חוזר, הא פחות ממיל - חוזר.</p> <p>ברכות מ"ז עמוד ב' - מעשה ברבי אליעזר שנכנס לבית הכנסת ולא מצא עשרה, ושחרר עבדו והשלימו לעשרה... והיכי עביד הכי? והאמר רב יהודה: כל המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: "לעלם בהם תעבדו" - לדבר מצוה שאני. מצוה הבאה בעבירה היא! - מצוה דרבים שאני.</p>	<p>מסכת ברכות ז עמוד ב' ח' עמוד א' - אמר ליה רבי יצחק לרב נחמן: מאי טעמא לא אתי מר לבי כנישתא לצלו? אמר ליה: לא יכילנא. אמר ליה: לכנפי למר עשרה וליצלי! אמר ליה: טריחא לי מלתא. ולימא ליה מר לשלוחא דצבורא, בעידנא דמצלי צבורא ליתי ולודעיה למר? אמר ליה: מאי כולי האי?</p> <ul style="list-style-type: none"> אמר ליה: דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מאי דכתיב "ואני תפילתי לך ה' עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפלל. רבי יוסי ברבי חנינא אמר, מהכא: +ישעיהו מ"ט+ כה אמר ה' בעת רצון עניתך. רבי אחא ברבי חנינא אמר, מהכא: +איוב ל"ו+ הן אל כביר ולא ימאס, וכתיב: +תהלים נ"ה+ פדה בשלום נפשי מקרב - לי כי ברבים היו עמדי. תניא נמי הכי, רבי נתן אומר: מנין שאין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתו של רבים, שנאמר: הן אל כביר ולא ימאס, וכתיב: פדה בשלום נפשי מקרב - לי וגו'. <p>אמר הקדוש ברוך הוא כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור - מעלה אני עליו כאילו פדאני, לי ולבני, מבין אומות העולם. אמר ריש לקיש: כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס שם להתפלל - נקרא שכן רע...</p>
---	---

In the Rishonim

<p>תוס' [פסחים שם] - ולא כערך דפירש "לתפלה" היינו לרוחץ ידיו להתפלל... רש"י [פסחים שם] - וכן לתפלה; אם מהלך אדם בדרך, ובא עת ללון ולהתפלל, אם יש בית הכנסת לפניו ברחוק ארבע מילין = הולך ומתפלל שם ולן שם... תוס' [פסחים שם] - ולתפלה - נראה כפירוש הקונטרס... הבנת התוס' [ברכות ט"ו א'] - ...וההיא דרשב"ל דאמר "ולתפלה ד' מילין" פירש רש"י להתפלל שם במנין.</p> <p>הרמב"ם (תפילה ח"א) - תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים, לפיכך צריך אדם לשתף עצמו עם הציבור, ולא יתפלל ביחיד כל זמן שיכול להתפלל עם הציבור. ולעולם ישכים אדם ויעריב לבית הכנסת שאין תפלתו נשמעת בכל עת אלא בבית הכנסת...</p>	<p>תוס' [ברכות ט"ו א'] - ויש ספרים דגרסי "הני מילי לק"ש אבל לתפלה לא".</p> <p>הרמב"ם (תפילה ד/ב) - טהרת ידים כיצד רוחץ ידיו במים עד הפרק ואחר כך יתפלל, היה מהלך בדרך והגיע זמן תפלה ולא היה לו מים אם היה בינו ובין המים ארבעה מילין שהם שמונת אלפים אמה הולך עד מקום המים א ורוחץ ואחר כך יתפלל, היה בינו ובין המים יותר על כן מקנח ידיו בצרור ובעפר או בקורה ומתפלל הרמב"ן [מלחמות ה', מגילה ג,ב] - אמר הכותב: השנוים במשנתינו [משנה מגילה כ"ג: - אין פורסין על שמע וכו'] כולם חובות הצבור הן ואינן אלא במחויבים בדבר, אבל מגילה כשם שהצבור חייב, כך כל יחיד ויחיד...</p>
--	--

שולחו ערוך [אוי"ח צ"ט/ז] - ההולך בדרך והגיע לעיר ורוצה ללון בה : אם לפניו עד ד' מילין מקום שמתפללים ביי, צריך לילך שם ; ולאחריו, צריך לחזור עד מיל, כדי להתפלל ביי.

משנ"ב [שם נ"ב] - ... והיושב בביתו דינו כמלאחריו ע"כ הדר בישוב תוך מיל למקום שמתפללין בעשרה צריך לילך בכל יום בבוקר להתפלל בעשרה אבל לא בערב כי א"צ לילך בלילה בדרך בשביל מנין וזה הסעיף הוא תוכחת מגולה לאותן האנשים שהם בעיר ומתעצלים לילך לבהכ"נ להתפלל מנחה ומעריב

ערוה"ש [ג/ז] - ההולך בדרך והגיע למלון מבעוד יום ורוצה ללון שם אם יש לפניו בדרך שצריך לילך במרחק ד' מילין מקום שמתפללין בעשרה... ויותר מד' מילין לא הטריחוהו חכמים... אבל כשצריך לחזור לאחוריו או לצדדין אינו מחויב לילך אלא עד מיל [960 מטר] ולא עד בכלל, וכן הדר בישוב תוך מיל למקום שמתפללין בעשרה חייב לילך בכל יום בוקר וערב להתפלל בצבור... ופשיטא שלא ישכים אדם לילך בדרך לדבר הרשות מעיר שיש שם בהכ"נ ואפילו ילך קודם אור הבוקר וזה שאין אנו נזהרין בזה משום שאנו הולכין בדרך לפרנסתינו ונחשב זה לדבר מצוה...

יביע אומר [אוי"ח ז] בשם **שו"ת ישא איש** -... אודות חברה שייסדה בהכ"נ, והתקינו שיתפללו שם ע"פ נוסח הגר"א כמנהג אשכנז, ועתה נתוספו יחידי החברה שאינם נוהגים להתפלל כמנהג הנז' וחושבים שאינם יוצאים י"ח בתפלתם... והשיב, לפע"ד פשוט שאינם יכולים לשנות מנהגם הראשון... אלא שאם אין להם לאלו היחידים מנין בפ"ע ורוצים להתפלל כל א' ביחיד, לא שבקינן להו לעשות כן, וכייפינן להו שיתפללו בעשרה, אפי' אם ישנו ממנהג אבותיהם, וראיה מברכות (מז) במעשה דר"א ששחרר עבדו...

אגרות משה [אוי"ח ב/כ"ז - ת"ח שלומד על מאוחר וקשה לו לקום למנין] - הנה להתפלל בעשרה הוא חיוב מצוה על כל אדם ולא רק הידור ומעלה בעלמא... ואין לדייק מלשון 'ישתדל אדם להתפלל בבית הכנסת עם הציבור'... לומר שהוא רק מעלה בעלמא, דגם על חיוב שיך לשון זה".

קרבו נתנאל

(מגילה ג/פ) -
...שמערבין עירובי תחומין להתפלל בעשרה כיון שעכ"פ חובת צבור היא.

יביע אומר [אוי"ח ז]... והראיה מההיא דר"א, לא שמה מתיא, דשאני התם דלא סגי בלא"ה, **ואלמלא היה משחרר עבדו לצרפו לעשרה = היה המנין מתבטל מכל וכל, ולכן הותר לו לעבור בעשה משום מצוה דרבים**.... וגם כאשר יהיה האופן שאין להם שום אפשרות להתפלל בנוסח ספרד כמנהג אבותיהם אא"כ יתפללו ביחידות, **יש מקום לדון אם עדיף טפי שיתפללו כמנהג אבותיהם, ולא ישנו מנוסח ספרד לנוסח אשכנז, או תפלה בצבור עדיפא**... וע' **להמבי"ט** (בס"ב בית אלהים, שער היסודות פרק לח) שכ', שמזמן משה עד אנשי כנה"ג היתה השכינה נגלית במקום הקרבן, ולכן כל אחד היה מתפלל לבדו כפי צחות לשונו, ותפלת היחיד ג"כ היתה נשמעת להקב"ה, ולא היו ישראל מתקבצים ערב ובקר וצהרים להתפלל בצבור במקום מיוחד... ולכן לא מצאנו בתנ"ך זכר לתפלת צבור, עד לאחר החרבן...

חוות יאיר [קט"ו]... ושאלני ב"ב העשיר ומכובד אם יכול לבא לקובלענץ בבקר בבקר יום ש"ק להתפלל בעשרה... בספינה שישכור מע"ש אצל ספין המעבירו, ולא רציתי להתיר מפני שחקרתי ושמעתי דרבנן קשישא דהוו שם מקמי דידי רבנים ומי"ץ נשאלו ולא התירו... והטעם שלא התירו אפשר מפני דאע"ג דאין כאן אפילו אומר לגוי להעבירו רק שבות דשבות ... **מ"מ הרי גם להתפלל בעשרה אינו מצוה כולי האי ובמהרי"ל הלכות עירובין גבי אין מערבין רק לדבר מצוה, דלהתפלל בעשרה קיל מליך למשתה נישואין**.

וחלילה לנו למעט במי"ע של ונקדשתי בתוך ב"י שהוא קדיש וברכו בעשרה ובשכר אמנה ועניית איש"ר = אמן יהא שמי' רבא = **עם כל זה אינו מ"ע דרמיא עליה גם לא נתבטל אם יעמוד חוצה**. ולכן אין ללמוד מהא... דר"א שחרר עבדו... ר"ל שהוא קידוש השם ודווקא ברבים ואם לא שחררו היה בטל **המצוה מכל הרבים ההם שהיו נאספין יחד**... ולפי זה גם בנדון דידן אלו היה חסר אחד בק"ק היה מותר להדר בעבר השני לבא להשלים המנין...

המג"א (תט/ב) - ... במהרי"ל נסתפק אם מותר לערב כדי לילך למנין, ולפי מ"ש סימן צ' ס"ו ודאי שרי וכ"מ ממ"ש סימן שי"א סס"ב והמעבר ברגליו יכול לערב **לדבר הרשות**

שם [או"ח ג/ז, מכון יותר ביחיד מבציבור]-הנכון לע"ד דאם כוונה המוכרחת לצאת יש לו גם כשמתפלל בציבור, יותר טוב שיתפלל בציבור, אף שיחסר לו כוונה הרצויה ביותר, דתפילת ציבור הוא חיוב להשתדל בזה...ונמצא לפי זה, שתפילה בציבור עדיף מיתרון כוונה על החיוב. כיון שתפילה בציבור הוא חיוב בעיקר מצות תפילה, ויתרון כוונה על החיוב הוא רק מחמת חשיבות ומעלה